

Porta v Plzni na Roudné

Napsal uživatel Miloš Keller
Pátek, 28 Duben 2017 21:20

Výsledky [západočeského oblastního kola Porty](#) jste si mohli už přečíst [v samostatné informaci](#), přidám

tedy jen stručně pár dojmů. Oblastní kolo opět organizoval

Janek Eret

a uváděl ho spolu s

Petrem Vrobelem

. Toho potěšíte, když se ho zeptáte na rozdíl mezi mandolínou a trampolínou. Oba uváděli zasvěceným, i když velmi neformálním způsobem. Porota byla ze tří pětin z Prahy (kdybychom to věděli, mohli jsme si koupit skupinovou jízdenku na vlak):

Tomáš Hrubý

,
Jan Dobiáš

,
Jiří Sláma

(Avik),

Jaromír Denny Novák

a

moje maličkost

.

Začínalo se v 11 hodin a přihlášeno bylo nakonec 9 soutěžících – rozhodovalo se tedy o jednom postupujícím do řevnického finále. Začínala skupina ze ZUŠ Dobřany, **Dé Domhnaigh** – nechť prominou, pokud jsem název zkomolil, ale pokud si něco takového zvolí dobrovolně, musí být vyzbrojeni i dávkou tolerance k přepisu i výslovnosti. Název má signalizovat, že hrají skotskou, irskou a vůbec keltskou muziku. Vystoupení pojali zcela vážně i co se týče kostýmů, nicméně právě proto působila trojice flétnistek trochu jako sudičky. Jako jednu ze tří písní si vybrali skladbu

Greensleeves

, což je dramaturgická chyba, protože tahle věc je notoricky známá v desítkách, na rovinu, lepších verzí. K opravdovému posuzování tedy zbyly skladby dvě. Na skupině je znát, že je ze

ZUŠ. Jistý perfekcionismus, propracování detailů projevu, ale na druhou stranu i jistá akademičnost a absence tváře. Spontaneita keltské muziky trochu chyběla, ale ta se nedá nacvičit, ta se musí cítit. Špatné to nebylo, ale vlastně jsem nevěděl, proč by měli zaujmout ve finále, a jak se ukázalo, nevěděli to moc ani kolegové. Ale to uvolnění přijde s léty hraní. Další byla sokolovská skupina

Seven of Nine

, opět musela vysvětlovat co název znamená a odkud ho vzala. Hráli muziku na pomezí jazzu a folku, mírně swingovali, trochu zamířili do latiny, ale jen velice opatrně a stále ve velmi volném tempu. Zaujala zpěvačka svým výkonem, a to byl asi hlavní aspekt kvůli kterému byla tahle skupina dlouho favoritem. Nakonec skončila druhá. Chtělo by to vybrat kontrastnější skladby, aby se síla skupiny ukázala naplno. Zaujalo také rozpětí textů – od minimalistické zvukomalebné hříčky po ucelený příběh.

HoP a ŠaVani

(další oříšek pro reportéry) z Plzně zahráli dynamickou a spontánní muziku na pomezí folku a trampské muziky, kde přítomné housle trochu znesnadňovaly tohle zaškakulování, trochu rušily, ale nakonec vlastně příjemně. Zpěváci ještě potřebují trénovat, raději se nepouštět do výšek a dopilovat i pódiový vizuální projev.

Karel Malcovský

ze Žatce nabídl jistě stěžejní skladby svého repertoáru, ale bohužel nebylo se čeho v nich chytit ani po hudební, ani po textové stránce. Snad ani ambice na postup neměl, jen si prostě přišel zahrát. Pod jménem

Richard Rezek

se nakonec skrývalo trio z Rokycan, ale to bylo asi tak vše, co je odlišilo od předchozího sólisty. Navíc trochu obraceli přízvuky a místy se prostě nesešli. Poruším chronologii a zůstanu ještě u sólistů či dvojic –

Jirka Hejnic Band

bylo nakonec duo z Brd v sestavě kytara a harmonika. Trošku dechovka, v hospodě určitě super, o co byli spontánnější, o to víc jim chyběla jistota, místy skladby prostě neudejchali. Opět obraceli přízvuky a texty byly popisné skoro až moc. Kdyby se tak povedlo spojit nadšení sólistů s uměním skupin, mohlo by něco výborného vzniknout, ale... Nu, a ještě tu byl místní ostřílený matador

Jiří Dědek Mucha

– naprosto bezprostřední, se stabilním výkonem na kytaru a některé texty i pobavily. Nejsilnější byl v

Dešťovém blues

, v

Pizze

byla znát inspirace

Ještě jedním kafem

od Roberta Křesťana a text o

Portě

byl upřímný až přes hranu. Ale dostal uznání za vokál a u diváků to vyhrál. V Řevnicích by asi byl za exota a tamní trochu chladná porota by asi lezla po stromech, ale diváci by ho vzali. Jednu chvíli jsem vážně uvažoval, že... A jak se ukázalo, nebyl jsem sám v porotě s tímto nápadem.

Pro sólisty jsem přeskočil **Past**, která předvedla jednoznačně nejlepší výkon, jistý, pestrý a s tváří. Myslím, že je to prostě jen léty hraní, což by měla být povzbudivá informace pro nepostupující, že to funguje. Zpěvačka jistá ve všech polohách, hrají úsporně, ale přesně, lepší jsou v rychlejších věcech a z hlediska textů pak v příbězích. Docela normálně potěšili a **vyhráli u poroty**

s velkým náskokem a jednoznačně. Závěr tvořila skupina

ProVokace

a mám chuť napsat prostě jen: Ano, provokace. Oscilují mezi středověkem inspirovaným folkem a keltskou muzikou a na nějaké historizující slavnosti za břinkotu mečů a kopí bude jejich zpěv jistě dobrou dobovou kulisou. V tichu sálu ale bohužel vynikly falešné vokály a obrácené přízvuky i prostě jen neposazené hlasy (možná nerozezpívané). Také zvolili jednu klasiku – *Whiskey in the Jar*

, ta ale byla vlastně jejich nejsilnější. Když mě Janek Eret pozve do poroty za dva – tři roky a oni se přihlásí také, jsem si jist, že o nich napíšu lépe. Ale skladba

Pod šibeničním vrchem

dostala

autorskou cenu Poroty

, i když jen o fous před

Podkrašovským vodníkem

skupiny

Past

, který se ukázal být z důvodů pravidel nezpůsobilý k udělení ceny. Že je

Pod šibeničním vrchem

výrazná skladba s výrazným příběhem, o tom svědčí i to, že porotu trochu rozpoltila, nicméně větší část poroty usoudila, že si ocenění zaslouží. Přiznejme si ale také, že se takřka o žádných jiných skladbách, než o těchto dvou, přihlášených do autorské soutěže, moc při rozhodování poroty nehovořilo. Mě se ještě líbil minimalistický

Pohádkář

skupiny

Seven of Nine

Nebylo to špatné kolo, nicméně porota měla poměrně jednoduchou práci. To ale nevylučuje, že za rok či dva nebo tři může mít i se stejnými soutěžícími zamotanou hlavu.